

19:e söndagen efter trefaldighet 23/10 2022 Årgång 2

Trons kraft

Joh 9:1-7 Där Jesus kom gående fick han se en man som hade varit blind från födelsen. Lärjungarna frågade honom: »Rabbi, vem har syndat, han själv eller hans föräldrar, eftersom han föddes blind?« Jesus svarade: »Varken han eller hans föräldrar har syndat, men Guds gärningar skulle uppenbaras på honom. Medan dagen varar måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta. Så länge jag är i världen är jag världens ljus.« Sedan spottade han på marken, gjorde en deg med spottet och strök degen på mannens ögon och sade: »Gå och tvätta dig i Siloadammen.« (Siloa betyder utsänd.) Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende.

Lite grundläggande inför dagens text: Tror vi? Vad tror vi i så fall?

Tro är inget vi kan ta på, inget som kan bevisas, för då vore tro inte tro. Även ateisten har en tro som inte går att bevisa.

Jag tar ett axplock av människors olika tro:

- Jag tror inte på något annat än det jag kan se och ta på.
- Jag tror att det finns nåt eller nån.
- Jag tror att Gud finns.
- Jag tror att änglar finns.
- Jag tror att Jesus funnits.
- Jag tror att det räcker med att vara döpt.
- Jag tror att det räcker med att vara döpt och gå till nattvarden.

En central del i dagens text är följande ord:

»Gå och tvätta dig i Siloadammen.« Mannen gick dit och tvättade sig och kom tillbaka seende.

Det som skedde i dagens text, var att mannen gjorde som Jesus sa. Siloadammen låg ungefär 800 meter bort, sannolikt mödosamt för en totalt blind person att gå. Men, han gjorde som Jesus sa, och blev helad!

Du och jag har hört Jesu missionsbefallning. Frågan blir: Går vi i väg – liksom mannen i texten - och gör det Jesus bett oss om? Eftersom vi har biblisk allmänbildning, så vi repeterar befallningen:

Matt 28:18-20 Då gick Jesus fram till dem och talade till dem: »Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den heliga Andens namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er. Och jag är med er alla dagar till tidens slut.«

Jag började den här allmänbildningen med några exempel på människors olika tro. Ibland händer det att någon börjar tala om tro. Den människan, som börjar tala om sin tro, förväntar sig sannolikt en reaktion. Således, ett givet tillfälle för dej och mej, att göra det Jesus bett oss om. Att berätta om vår tro med egna ord. Behöver inte vara krångligt. Här är mina:

”Jag för min del är beroende av Jesu försoningsgärning.”

Vi har vant oss vid att ”anställa bort” vårt missionsuppdrag. Det har medfört att vi blivit ”ringrostiga” och står tysta. Följden blir att tillfället gå oss ur händerna.

Det går inte att berätta och inspirera till lärjungaskap genom att vara tyst!

Församlingsbornas tystnad är sannolikt inget nytt fenomen, eftersom lärjungen Petrus skrivit följande uppmaning:

1 Pet 3:15 Men Herren, Kristus, skall ni hålla helig i era hjärtan. Var alltid beredda att svara var och en som kräver besked om ert hopp.

Tro är också ett hopp, ett evighetshopp. Kristendomens absoluta centrum är att Jesus är Guds uppståndne son. När vi ger uttryck för vårt hopp och vår tro, då är vi innehavare av Jesu löfte. Så här lyder det löftet:

*Luk 12:8-9 Jag säger er: var och en som känns vid mig inför människorna, honom **skall** ... också Människosonen kännas vid inför Guds änglar. Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar.*